

אחרון קאטלער
בית מדרש גבוה באמריקה
לייקווד, נ.י.

י"ז סבת, תשי"ט

לכבוד
מר לוד בן-גוריון
ראש הממשלה, ירושלים

א.ב.

בתשובה למכתבו, תפתי על עצם העמדת השאלה בענין סהרתו
ושלמותו של עם ישראל, שעל שמירתו מבוסס קיומו, כאילו היא זקוקה
עוד לפתרון ולחזק דעה מסי שהוא, בדבר פשוט ומפורש בתורה וכלל
ישראל לדורותיו מיום היותו לעם.

(א) הדבר ברור כי יהודי הוא רק אם הנתן יהודי עפ"י דין
תורה. ומי הוא יהודי לפי דין התורה, מבואר היטב בהלכה בברור.
וההלכה מובעת ועושה את המציאות, וכן הוא מעת היות ישראל לגוי.
אין כאן ויכולת בידי שום אדם או גוש צבורי לשנות פני הדברים, כמו
שאי אפשר לשנות את המציאות עצמה. וכל שינוי כזה הוא זיוף גמור
וביטול עצם צורתו ומהותו של עם.

עצם ענין הגירות, שהוא האופן התיידי כיצד להכנס לכלל ישראל,
ענינו ומהותו הוא כניסה לברית עם ה', כברית שנכרתה באר סיני שעל
ידה בעשינו לעם, ועפ"י תנאי ההלכה, כמפורש בגמ' ובדמ"ט.

(ב) כמובן שגם אם נתגיירה האם אחרי הלידה כדין תורה, אין זה
מסנה את דינו של הילד הנוול לפני הגירות.

(ג) אין שום הבדל כמנוחים של "דת" או "לאום", כי אין הבדלה
כזאת בישראל - לא מצד ההלכה ולא מצד מציאות הדברים.

(ד) הרישום של אינם יהודים בתוך יהודים היא הירוס גדול
לאומה, ויש כזה מכשולים גדולים ועצומים לאנשי האומה, וביניהם
בגלל סכנת ההתערבות בישראל ע"י נסואין, וזוגע גם לנחוק הדורות
הבאים מעם ישראל. (זה לשון הרמב"ם פ"ב מאיסורי ביאה: "עון
זה אע"פ שאין בו מיתת ב"ד אל יהי קל בעיניך, אלא יש בו הפסד שאין
בכל העריות כמותו - שהבן מן הכותית אינו בנו שצא" כי יסיר את
בגד מאחרי, מסיר אותו מלהיות אחרי ה', ודבר זה גורם להדבק בעכו"ם
שהבדילנו הקב"ה מהם, ולשוב מאחרי ה' ולסעול בו".)

במוצאה מתערבת זו בהכרח שיתחזה פילוג וקרע בעם ישראל.

(ד) אני מוצא לחובה להגיב עוד על מה שכתב כב' כי "הממשלה
החליטה שדתו או לאומה של אדם מבוגר ירשמו כ"יהודי" אם הצהיר בתום
לב שהוא יהודי ואינו בן דת אחרת", - ודאי שגם כזה ישנה הסכנה של
ערבוב ומשטוש וכל הכרוך בזה, כמבואר לעיל.

מי שלא נולד יהודי ויטבן ידיעות על זה, מתעוררות או מאבשי
מדינתו, - ואפילו מפי עצמו בלבד - אם רק ישנם אנשי מדינתו שאפשר
להודע מהם, באופן שאין כאן "הפה שאסור הוא הפה שהתיר", או אפילו
אם יצא קול בלבד על זה, - באופנים האלו אפילו אם יאמר שנתגייר
בב"ד בריו, אין לו שום נאמנות דם עפ"י עדים כשרים, ואם לאו הוא
צריך להתגייר עכשיו ע"י ב"ד.

ומכל שכן, אם אינו אוסר שנתגייר כדין, אלא "מזהיר" בלבד
הרי ודאי שאין בזה כלום.

ואפילו אם אין יודעים על התולדה שלו וכא לפנינו בתוך יהודי,
הרי הוא צריך עדים לגבי יוחסין לישראלית, ומכל שכן אם ישנו

איזה מקום לחשב. ומכיון שכן, הרישום בתור יהודי לאיש שאין ידועה תולדתו עלול להטעות ולהבטיל.

והרי בודאי חשודים הנכרי או הנכרית להצהיר על יהדותם במרמה, ובפרט לפי המציאות בישראל. ומי יוכל לכרר אם הוא מצהיר "נתום לב" כמו שכתב כ"כ, או בתרמית לב, רק הקב"ה אשר יראה ללבב.

(ה) ויש להוסיף כי בנוגע להתגיירותם ע"פ הדין, הדבר מסובך וצריך דיון מיוחד בכל פרט (מחוז האיש, דעותיו באמונה ועוד), וישנם בזה כמה תנאים הזקוקים לבידור ע"י בי"ד מובהק, וכן בנוגע לקטנים שאפשרות גרותם בנוי על יסוד הזכות - ז"ל לזמן שלא בפניו - גם בזה ישנם פרטים, באופן שבכל פרט צריך בידור בהלכה ע"י רבנים, ובעזרה פ"ט וי"ט שם בארצות שבדנו הכרית להוציא הנשים הנכריות והבולד מהם וכן עשו, ומוכח שלא קבלום בתור גרים.

- - - - -

לאור האמור, באמת אין מקום להוסיף עוד טעמים, ומספיק מה שקבוע ומפורש בתו"ק. כ"ז כ"י יהודא ועוד לקרא יש להעיר שגם סכל הצדדים השונים כל שנוי ומטי' מן המקובל סכנה גדולה היא לכל עצם קיומו של עמנו.

(א) דבר ברור ומאומה הוא כי קיום האומה עד היום הוא רק ע"י התורה שבכתב ושבע"פ שהיא אחת. כל הכחות והזרמים שקמו בתקופות שונות, שהתקיימו בתור גוש מיוחד, שרצו לבטל את יהדותם על שיטות אחרות הנוטות מדרכי האמונה באופן המקובל מדור דור, בין בהיותנו בא"י ובין בגולה, נאכזר מתוך הקהל.

(זיכור מזה: כל קבוצת יהודי שנותק מן התורה, ע"י שכחה או סיבות אחרות - בטל הקיבוץ ההוא, וכל חלקי עמנו התקיימו רק אם עמדו בקשר עם אנשי האומה ההולכים לפי התורה ומורשתה בה).

(ב) ומלבד הנ"ל הרי אין תחליף בעולם לתורתנו הק' ולהאמונה, ואין שם מורה ותכלית שיוכלו למלאות החלל הריק אם עוזבים את קדושת התורה והאמונה בנצחיות נשמת האדם. (וכל האידיאלים החדשים שטעו בהם דורות האחרונים נשברו כגבול יוצרים לאור המציאות), ובעצם אין במה לזון את רוח האדם כדור זה ובעתיד, כי הקב"ה לא ברא מורה אחרת, ומסילא לא יתכן שתהיה מורה אחרת במציאות. כל המטרות השליליות, אינן יכולות להועיל כלום, ואינן יכולות לתת שום יציבות ושמחה בחיי העם, ומכל שכן הכח לעמוד בנסיונות ולהתגבר על קושיים ומכשולים שיבשם המיד (והמצב המוסרי הירוד אשר אחריהם מי ישורנה ה' ומאשר את זה).

(ג) בנוגע לאחוד האומה, הדבר ברור ופשוט כי אין שום דרך אחרת רק ע"י התורה המיוחדת את ישראל ומבדילה בין ישראל לעמים, ועושה אותה לחסיבה אחת בעולם.

"הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב", אין אפשרות של קיום לישראל בתור אומה מן האומות, וכשם שאין היחיד יכול להתבולל ולצאת מכלל ישראל (כל"ה הרמב"ם באגרת תימן) וזאת התורה לא ימלט ממנה איש ולא זרעו ולא זרע זרעו לעולם, מכ"ש שאין האומה יכולה להתבולל וללבוש צורה אחרת, כמפורש בתורה ובנביאים. (והלחץ של אומות העולם לא יפסק גם אז, כיודע ביחידים ובקבוצים, וכן על האומה בכללה). כל במיון לשנות פני האומה הרי הוא התבטלות לעצמו עד כדי ביטול היותה. והרי יהוה כי גדולה היתה סכנת המליונים לקיום עמנו ה"ו, מאשר הסכנה של היוונים.

ומסילא שהבטיח היחיד לאיחוד ומיזוג חלקי האומה אינו אלא ע"י התקשרותם לסורש המשותף ולמטרה המאחדת. "ויהיו שם ישראל כגד הער" - כאיש אחד, בלב אחד.

ובסיום הדברים אביע את התסהון על הפני' בענין יסודי של קדושת ישראל לאנשים שאינם חכמי התורה, ומהם אף לא אנשי דת, וגם לאנשים שנתקו כמעט כל הקשרים עם עם ישראל בכלל. הלא לאל פתרוניהם בתו"ק ובחז"ל. אקוה כי הממשלה תסיר את כל הענין עפ"י ההלכה ע"פ דעת הרבנים חכמי התורה כאה"ק.

החותם כבודת התורה ובכבוד
אחדן קטלר